

Mooie woorden

(Voor Marianne Janssens, de sterke vrouw achter Behoud de Begeerte)

In de vorm van een gerucht kwam zij naar ons toe
een mythe uit de patria,
wendbaar als een zwaluw.

Geen meesterwerk raffelde zij nonchalant af
Lepels en boterspanen en braadspit op wielen,
elpenbeen, tongewelf, bovenlicht,
roodkoperen pan onder een zilveren domper,
een hoed met veren, en (voor zover kunst de natuur kan imiteren)
handgemaakte bloemen.

Sinds de menswording van het woord
lid van de dijkraad der begeerte,
rompenmaker, kabinetwerker, bijvuller
van roemers met veelhoekig grondplan
achter het rookgordijn iedereen een snor.

Zij was gewoon uit vrome ijver
jegens overlevenden dag en nacht
al biddend en zonder afkeer
te waken bij mensen die nog niet begraven waren;
ongelijke monniken met gelijke kap.

Linten en strikken voor gordels op buiken,
kragen van kant, één vinger aan de snaphaan,
armluchters bij onthaal,
en handgeklap voor de vogels die verzamelen voor de nacht.

Mooie woorden hielden haar wakker.

Zij besprak ze van tevoren,
spoelkom, scheergeld, gespoorde laarzen,
in paginavolle zalen of
poppenhuizen op de paardenmarkt,
steeds ruim op tijd, lang voor het Onraad der Beroerten,
omdat zij zo goed wist:
een doodshemd heeft geen zakken.

Anne Provoost